

Ljudska PRAVICA

GLASILO KOMUNISTIČNE PARTIJE SLOVENIJE

Leto XI. — Štev. 147/II.

Ljubljana, sreda 21. junija 1950

Mesečna naročnina din 45.—

Izhaja vsak dan razen ob petkih

Cena din 2.—

Kaj nam je odkril popis setvenih površin

Se ni dolgo od tega, ko smo govorili o popisu setvenih površin. Zato ni potrebno na široko razlagati, kaj je bil končni cilj tega popisa. To vedo danes brez težav predpisi pravilne obremenitve v odkupu, kjer je bilo pravilno napisano, kaj so posejali. Pošteni mali in srednji kmetje so sedaj lahko spoznali, kdo jim je povzročal nepravilne obremenitve in kdo se je smejal na njihov račun: tisti, ki so prikrivali orne površine, ki so na račun malih in srednjih kmetov polnili svoje kašče, pri tem pa vpili, da hoče ljudska oblast kmeta uničiti. Pošten kmet je lahko spoznal, da ljudska oblast kmeta neče uničiti, pač pa hoče uničiti špekulanta, ki je živel in bi še rad živel na račun drugih. Jasno, da bi vaški mogotci še naprej radi kraljevali. Včasih so zanje garali dninarji in hlapi, revnim kmetom pa so posojali denar in si koptičili obresti. Sedaj pa bi radi še več. Ker jim graditev socializma ne diši, bi vse obveznosti do države radi prevrnili na malega in srednjega kmeta, obenem pa ustvarjali dobiček iz juljev delovnega ljudstva. Ali jim more ljudska oblast to pustiti? No more jim pustiti, ampak hoče, da jih delovno ljudstvo samo razkrija in njihovi špekulaciji napore zadnje uro. Zato so potrebni taki ukrepi, kot je bil popis setvenih površin.

Da se ta popis izvrši, so bile formirane okrajne in krajevne popisne ekipe, ki so imele nalogo, da v sedmih dneh obiščejo vsakega kmeta, vse kmečke delovne zadruge, ekonomije in državna posestva. Popisovalci so na predpisanih formularjih vpisovali orne površine in v jesenski ter pomladanski setvi posejane kulture, ter površine, ki so pod staro setvijo deteljiska in trave. Krajevne ekipe so izdelale zbirni pregled za

privatna gospodarstva — ločeno po gospodarskih skupinah, okrajne ekipe pa zbirni pregled za socialistično gospodarstva.

Poglejmo nekaj popisnih listov, da vidimo, kaj vse nam je odkril ta popis. Že pri prvem okraju (po abecednem redu), t. j. v Celju-okolici vidimo celo vrsto skrivatih ornih površin. Tako je ekipa v KLO Slivnica odkrila, da so kmetje Seljci Alojzija, Mastnak Tone, Klodnik Mihael in Marija ter Plahuta France zatajili 2.46 ha orne zemlje. Če bi bila na tej zemlji posejana ozimna pšenica, bi znašal pridelek 44.88 mte. V KLO Dobje je Salobir Franc zatajil 2.87 ha, Kovčič Julija pa 1.45 ha. V KLO Vitanje je prikril Krojcin Ivan 1.26 ha. V kranjskem okraju je 19 kmetov zatajilo 6.97 ha orne zemlje. To so storili na ta način, da so na tej površini posejana bela žita prijavili kot krmne rastline. V okraju Lendava so člani popisnih ekip odkrili v 9 KLO 70.88 ha utajene orne zemlje. V tem okraju so bile izmerjene orne površine pri vseh kmetih in je pri tem sodelovalo 52 ekip s 154 popisovalci ob pomoči 26 najboljših okrajnih aktivistov.

Utaja pa je kaznivno dejanje, ki se po kazenskem zakonu strogo kaznuje. V okraju Poljane so bili trije največji špekulanti že kaznovani s denarno kaznijo po 25.000 din. V okraju Trebnje so bili trije špekulanti izročeni javnemu tožilstvu. Seveda pa bodo prišli na vrsto še drugi. Dolžnost ljudskih odborov je, da v takih primerih ne zavlačujejo postopka.

Vprašal bo kdo, ali ni morda kazensko postopanje proti takim skrivničarjem preveč ostro. Nikakor ni. Če premislimo, koliko težav nam je to utajevanje prineslo. Vzemimo, da je bilo v 100 krajevnih odborih zatajeno samo po toliko,

kakor v KLO Slivnica. Če bi na tej površini zrasla pšenica, bi znašal pridelek 4488 mte. Koliko moka bi zmelili iz tega žita in koliko delavcem bi lahko dali reden mesečni obrok moka? In koliko bi bilo manj nejevolje in pritoževanja kmetov, ki so bili zaradi špekulativne utaje preveč obremenjeni! Kazni so torej potrebne, saj jih zahteva od ljudstva potrjeni kazenski zakon, obenem pa jih zahteva razredna borba, ki mora zadržati male in srednje kmete proti kulaskim izkoriščevalcem.

Na splošno torej lahko rečemo, da nam je ta popis mnogo odkril. Lahko pa nam bi odkril in koristil še več, če bi bil povsod dobro izvršen. Dobro ni bil izveden tam, kjer so ga smatrali za birokratsko-administrativno, ne pa za skupnostno potrebno politično akcijo. Birokrat je za popis naredil kaj enostaven načrt. Vse delo se je v pisarno, potem pa je — kot kak star žandar — klical kmete v pisarno, namesto da bi jih sam obiskal. S tem je zagrešil dve napaki. Prvič to, da so špekulanti spet lagali in utajevali, mnogo pa je bilo tudi poštenih kmetov, ki so se sami zmotili v številkah. Druga napaka pa je bila v tem, ker je moral kmet v največjem delu pustiti svoje njive in iti na popis v pisarno. Koliko delovnih dni je bilo s tem zamujeno! Birokrat se seveda za to ni zmenil, ampak je pustil kmete čakati pred vrati, on pa je zapisoval, na koncu pa številke zaokrožil, samo da je štimalec. In kako naj bi birokrat drugatje naredil? Takih birokratov je bilo precej zlasti v okrajih Novo mesto, Ljubljana-okolica in Postojna.

Kot pri odkupnih in gospodarskih listih, je okraj Postojna najslabši tudi v popisu setve. V tem okraju ni do 7. junija izvršil popisa še noben krajevni odbor. Do 13. junija so končali popis le v 8 KLO. Po izjavi okrajnega poverjenika Kodrič Avgusta v tem okraju ne bo dosti zatajenih površin. Največ jih bo v KLO Planina in sicer 0,60 ha pri enem samem kmetu. Jasno, da za tak malomaren odnos do tako važne naloge okrajni aktivisti ne morejo dobiti pohvale. Pač pa je bilo predlaganih v kazenski postopek 7 okrajnih inštruktorjev, in sicer: Rožanec Joško, Čecek Leopold, Jene Franc, Poljar Vinko, Kováč Pavel, Grča Jnes in Stražičar Ludvik.

Slabo so se izkazali pri popisu tudi okrajji Tolmin, Idrija in Gorica. V Tolminu se je začel popis šele 2. junija, ker po izjavi poverjenika za kmetijstvo ni bilo mogoče sklicati sektorske konferenec KLO. V Idrijskem okraju je bil izvršen popis do roka samo v KLO Godovič. V okraju Gorica je do roka zaključilo popis le 6 KLO.

Popis setvenih površin nam je torej odkril dve stvari. Tam kjer so se zavedali njegove važnosti in se ga lotili kot važne politične akcije, nam je odkril na stotine hektarov zatajene površine, razkinal špekulante in dal solidno podlago za pravilno izvajanje odkupov. Tam, kjer pa v tem pogledu ni prinesel nobenega rezultata in jasnosti, pa nam je odkril birokrate, ki imajo do ljudske oblasti neljudski odnos, ki jih ljudska oblast ne potrebuje in ki po krivici nosijo zvanja državnih uslužbencev. Zato pa: kot s kmečkim špekulantom, tako je treba narediti račun tudi takim birokratom.

Vpisali bomo zase in za svoje otroke

Ze prvo ljudsko posojilo je pokazalo, da naši narodi pri graditvi socializma nečejo tuje pomoči. Drugo ljudsko posojilo pa je razgibalo ljudske množice po vsej državi še bolj kot prvo. Vpisovanje se še ni začelo in vendar je našeto naših delovnih ljudi že pripravljeno in že ve, kolikor bodo vpisali zase in za svoje otroke. Z drugo besedo to pomeni, da nečejo za vsako ceno zgraditi boljše življenje zase, kakor tudi za svoja pokolenja.

Vsi smo že slišali o Sonji Erbežnik iz Zagreba, ki je prva v Jugoslaviji izpolnila petletni plan. O ljudskem posojilu je dejala: »Z vpisovanjem ljudskega posojila postajamo vsi sodelujočenci pri velikanskih investicijah in nam bo zato še bolj na tam, da se petletni plan izpolni.«

Zanimanje za ljudsko posojilo je razgibalo tudi naše priseljenke iz Belgije, ki delajo v podjetjih v Zenici. Na sestanku so sklenili, da bodo vpisali posojilo, čim se bo vpisovanje začelo. Ob tej priložnosti je gov. Anton Uršič dejal: »Vemo, da bo vpis posojila koristil vsi državljanje. Vpisovanje posojila bo naš odgovor obrekovalcem; z vpisovanjem bomo pokazali, da vztrajamo na poti graditve socializma.«

Priseljenec Trogarič, ki je prvič vpisal 10.000 din ljudskega posojila, pa je dejal, da bo sedaj vpisal več kot pri prvem posojilu — zase in za svoje otroke. Prepričan je ne samo o splošni važnosti, ampak tudi o ugodnosti, ki jih ima posojilo osebno zanj in za otroke. Ena izmed obveznosti, ki jih je bil vpisal pri prvem posojilu, je bila že izrečana in je začela dobiti.

Predsednik društva književnikov tov. Slavko Kolar je dejal, da je prav tako kot vsak delovni človek v naši državi ponosen, ker bo lahko z vpisom posojila podprl graditev socializma. Podobno izjavo je dal tudi umetnik Avgust Čihč, nosilec reda dela I. stopnje, ki ga je vlada FLRJ že večkrat nagradila za njegovo umetniško delo.

Tudi vidnejši delavci reških podjetij so dali izjave, da bodo z navdušenjem vpisali drugo ljudsko posojilo, kakor so vpisali tudi prvo ljudsko posojilo. Gradbeni inženir Egon Holendar, ki je med reškimi inženirji prvi izpolnil petletno plansko nalogo, je dejal: »Pri vpisova-

nju novega posojila bomo tekmovali, kakor tekmujejo za izpolnitev svojih delovnih nalog.«

Nosilec reda dela in desetkratni udarnik Albino Bačac, varilec v ladjedelnici »Tretji maj«, je dejal, da bodo v njegovem oddelku vsi delavci vpisali posojilo. Podobno izjavo je dal tudi Ivan Dušič, osemkratni udarnik iz iste ladjedelnice.

Če bi kak obrekovalec iz informbirovske družbe stopil med delovni kolektiv katerega koli našega podjetja in ustanove, bi kaj hitro spoznal, da se z našimi ljudmi tudi Moskva ne more šaltiti. Še bolj pa bi se začudil ob zaključku vpisovanja, kajti — kot že sedaj izgleda — bo ljudsko posojilo mesec 3 milijard gotovo prekorakilo.

Obveznosti članov Ljudske milice za vpis ljudskega posojila

Enote uprave Ljudske milice za Slovenijo so že v prvem dnevu, ko je bil objavljen razpis drugega ljudskega posojila, obljubile prispevati 1.525.500 din.

Iz enote poročnika Škulja in podporočnika Lavriča pa poročajo: »Polovica članov naše enote bo dala posojila v znesku 401.000 dinarjev, ostali, ki so zaradi službene odsotnosti izostali s sestanka, se bodo prijavili kasneje. Najboljša je II. četa, kjer bodo podpisali skupaj 202.000 dinarjev ljudskega posojila. Militičnik Franc Šrajner bo dal 12.000 dinarjev ljudskega posojila. Večje vsote so še podpisali militičniki: Dajčman, Vodopivec, Cotič, Balazič, Makuc, Hvala, Mesarec, Kuk, Klemencič, Zhina in Melihar, od katerih bo vsak dal najmanj 5000 din. Na sestanku, ki so ga imeli v zvezi z ljudskim posojilom, so napovedali vsem enotam Ljudske milice v Sloveniji tekmovanje za čim večje vsote vpisa posojila. Sklenili so, da bo njihova enota vpisala skupno 1 milijon ljudskega posojila.

V enoti vodnika Ivanke Hosta so že do sedaj sklenili vpisati 180.000 dinarjev ljudskega posojila. Pri Upravi Ljudske milice za Slovenijo so že včeraj militičniki zbrali za 191.000 dinarjev ljudskega posojila. Enota kapetana Miroslava Kočvarja je že do sedaj sklenila podpisati 753.000 dinarjev ljudskega posojila.

Tudi kolektiv Tobačne tovarne je že razpravjal o ljudskem posojilu

Dne 20. junija se je med opoldanskim odmorom zbral na skupnem sestanku kolektiv Tobačne tovarne in razpravjal o vpisu drugega ljudskega posojila. Tovariš Nace Kavčič je obrazložil pomen drugega ter prikazal uspeh prvega ljudskega posojila; da smo s tem postavili maršakarstvo tovarno, električno, železniško in ceste.

Oglasil se je nato tov. Ivan Repanček, namestnik komandirja INM Tobačne tovarne. V imenu INM se je obvezal, da bodo vpisali 21.000 dinarjev. Tovariš Franc Cizelj, namestnik direktorja, je dejal: »Za čimprejšnjo zgraditev naše tež-

ke industrije se obvezujem vpisati 5000 dinarjev.« Predsednica sindikata tovaršica Pavla Kroz pravi: »Vsak dinar ljudskega posojila je težak udarec klevečnikom naše Partije, ljudske oblasti in narodov Jugoslavije, zato se obvezujem vpisati 4000 dinarjev.« Tov. Anton Dolničar, mizar, pravi: »Za prvo posojilo smo vpisali 700.000 dinarjev, za drugo pa predlagam 1.000.000 dinarjev.« Tov. Nace Kavčič pa: »Da nas fašisti ne bodo več vodili vklevenje v internacijo in zapore, da nam ne bodo več požigali domov in morili naprednih ljudi, se obvezujem, da bom vpisal 6000 dinarjev ljudskega posojila.«

IZ DANESNJE STEVILKE

Kaj nam je odkril popis setvenih površin
Aleš Bebler o misli generalnega sekretarja OZN
Dober gospodar skrbi za svojo hišo — Fizkultura — Dopisi

Zakonodajna odbora Ljudske skupščine FLRJ proučujeta OSNUTEK ZAKONA O ODPOKLICU LJUDSKIH POSLANCEV

Beograd, 20. junija. Zakonodajna odbora Zveznega sveta in Sveta narodov Ljudske skupščine FLRJ sta imela včeraj prvi seji. V zakonodajnem odboru Zveznega sveta je predsedoval tov. Moša Pijade, v zakonodajnem odboru Sveta narodov pa Josip Hrnčević. Včeraj sta oba zakonodajna odbora proučevala osnutek zakona o odpoklicu ljudskih poslancev Ljudske skupščine FLRJ.

V Ustavi FLRJ in ustavih ljudskih republik je načelo o odpoklicu ljudskih predstavnikov kot bistvena značilnost ljudske oblasti. Novi zakon o volitvi ljudskih poslancev Ljudske skupščine FLRJ z dne 21. januarja 1950, na podlagi katerega je bila izvoljena sedanja Ljudska skupščina, ima v čl. 11 dve jasni določbi: ljudski poslanci so za svoje delo odgovorni volivcem in le ti jih lahko odpokličejo; uveljavljanje pravice do odpoklica in postopek odpoklica ljudskih poslancev sta urejena s posebnim zveznim zakonom.

Temeljna načela, po katerih se rešuje vprašanje odpoklica, so tale:

Ljudski poslanci Zveznega sveta in Sveta narodov so za svoje delo odgovorni volivcem. V socialistični demokraciji mora biti poslanec tesno povezan z ljudstvom, ki ga je izvolilo za svojega predstavnika in mora biti nenehno zadržan odgovarjati ljudstvu. Zato predvideva osnutek zakona poslančevu dolžnost, da poroča volivcem o svojem delu in delu Sveta, ki mu pripada.

Bistveno poročstvo za politično odgovornost ljudskih poslancev je pravica do odpoklica. Volivci lahko med vsem trajanjem mandata izmenjajo poslanca, ki ne zasluži več njihovega zaupanja. To svojo pravico lahko uveljavijo s posebej urejenim postopkom odpoklica, ki ga vsebuje osnutek tega zakona. Ljudskega poslancu Zveznega sveta lahko odpokličejo samo volivci volivnega okraja, v katerem je bil izvoljen, ljudskega poslancu Sveta narodov pa odpokliče Ljudska skupščina republike, v kateri je bil izvoljen, oziroma vrhovni predstavniški organi naših avtonomnih enot. Predlog glede odpoklica in s tem tudi glasovanje o od-

poklicu se lahko nanaša ali samo na poslanca ali pa na poslanca in njegovega namestnika. Če je odpoklican samo poslanec, prevzame poslanske dolžnosti avtomatično njegov namestnik, če pa sta odpoklicana oba, ostane poslansko mesto prazno in potrebno so nove volitve, če je šlo za poslanca Zveznega sveta.

Ker je odpoklic eden izmed bistvenih elementov naše volivne pravice in predstavniškega sistema in ker je to realna pravica, ki garantira uveljavljanje načela odgovornosti in izmenjalnosti ljudskih predstavnikov, mora biti tudi postopek za odpoklic v naši državi postavljen tako, da je preprost, ljudstvu razumljiv in lahko uresničljiv. Postopek odpoklica ne mora biti postavljen tako, da bi vzbujal vtis načelne nestabilnosti poslanskega mandata in da bi ga torej lahko posamezniki zlorabljali.

Predlog za odpoklic poslancu Zveznega sveta lahko sproži samo tretjina vseh vpisanih volivcev volivnega okraja. Predlog za odpoklic poslancu Sveta narodov lahko pride ali od volivcev ali od članov za odpoklic pristojnega predstavniškega telesa. Če je prišel od volivcev, se mora za predlog izreči najmanj tretjina volivcev iz tretjine volivnih okrajev v ljudski republiki, oziroma avtonomni enoti. Če je prišel od članov predstavniškega telesa, mora predlog podpreti najmanj tretjina članov predstavniškega telesa.

Ko bo sprejet osnutek zakona o odpoklicu poslancev Ljudske skupščine FLRJ, bo končana izgraditev našega novega volivnega sistema na tistih načelih, ki jih postavlja Ustava FLRJ. Na drugi strani bo z zakonito ureditvijo odpoklica utrdjeno načelo odgovornosti ljudskih poslancev pred volivci in zagotovljena bo neposrednejša kontrola ljudstva nad delom in ukrepi ljudskih poslancev. V celoti je torej osnutek zakona o odpoklicu ljudskih poslancev FLRJ nadaljnji pripevek k razvoju demokratičnih načel našega volivnega sistema, ki je važen sestavni del vsega sistema socialistične demokracije v naši državi.

Nova oborožena provokacija bolgarskih vojakov

Ministrstvo za zunanje zadeve FLRJ najodločneje protestira proti premissljenim kršitvam jugoslovanskega ozemlja in opozarja bolgarsko vlado, da bo nosila polno odgovornost za vse nastale posledice.

Beograd, 20. junija. (Tanjug). Pred polnočjo med 18. in 17. junijem 1950 je bolgarska vojska enota okoli 20 vojakov, izkoriščajoč temo, vdrla na jugoslovansko ozemlje blizu jugoslovansko-bolgarske grške tromeje. Bolgarski vojniki so prodri na jugoslovansko ozemlje na prostoru, ki je oddaljen okrog 2,5 km severovzhodno od kote 1880, imenovan Polje, ter se, plazec se v strelni vrsti, krenili proti jugoslovanski omejni karauli Ravniste, ki je 150 m oddaljena od jugoslovansko-bolgarske meje.

Ker so pravočasno odkrili provokacijo bolgarskih vojakov, so jugoslovanski granicarji iz karaula Ravniste zavzeli obrambni položaj krog karaula. Videč, da so odkriti, so bolgarski vojniki zastali in se razdelili v dve skupini. Ena je ostala na našem ozemlju, druga pa se je umaknila na bolgarsko ozemlje, meneč, da je vsa pozornost jugoslovanskih granicarjev osredotočena na skupino bolgarskih vojakov, ki so ostali na jugoslovanskem ozemlju. Trije bolgarski vojniki so čez eno uro prijetno prodri na jugoslovansko ozemlje, 200 m severneje od kraja prvega vdora. Trije napadalci so se pripeljali do straže jugoslovanskih granicarjev, ki so bili na našem ozemlju okoli 250 m oddaljeni od meje, z namenom, da bi jih nenadoma zajeli. Z istim ciljem so za to skupino prešli na jugoslovansko ozemlje še štirje bolgarski vojniki. Ko pa so videli, da so bili tudi to pot zasadeni od jugoslovanskih granicarjev in da se jim njihov namen ne bo posrečil, so začeli streljati iz avtomatskega orožja, za njimi pa tudi omenjena skupina bolgarskih vojakov, ki je ostala na jugoslovanskem ozemlju v smeri karaula Ravniste. Obe skupini napadalcev sta izstrelili na jugoslovansko stražo nad 400 strelcov.

Na ta napad so jugoslovanski granicarji prav tako odgovorili s streljanjem.

Ob ognju budnih čuvarjev jugoslovanske meje so se morali bolgarski vojniki, videč, da ne bodo mogli izvesti svoje namere, pod zaščito ognja in teme umakniti na bolgarsko ozemlje. Ob umiku se je elisalo med bolgarskimi vojniki stokanje, kar dokazuje, da je nekoga od provokatorjev zadel strel jugoslovanskih granicarjev, pa mu je vendar uspelo, da se je umaknil na bolgarsko ozemlje.

Drugo jutro je prišla na kraj dogodka jugoslovanska uradna komisija. V pošteptani travi so našli sledove, ki so vodili na bolgarsko ozemlje, ter izstrelke in naboje iz nemškega avtomata M 24,

ki so jih bolgarski vojniki pustili na jugoslovansko ozemlju.

Da so bili napad pri karauli Ravniste v bližini jugoslovansko-bolgarsko-grške tromeje kakor tudi vsi prejšnji napadi skrbno pripravljani, dokazuje tudi celoten potek in razvoj bolgarskega napada na jugoslovansko ozemlje. Okrog 21. ure so naši granicarji opazili, kako se premika ob omejni črti na bolgarskem ozemlju neka bolgarska kolona. Tri sto metrov desno od karaula Ravniste se je kolona ustavila, naker sta prešla na naše ozemlje dva bolgarska vojaka. Mejo sta prestopila na dveh različnih mestih in zavzela zasedo okrog 100 m v globini našega ozemlja, očitno z nalogo, da bi ogledovala. Za njima so prešli na jugoslovansko ozemlje tudi drugi bolgarski vojniki iz omejnje kolone. Vsa ta bolgarska operacija je potekala pred očmi poveljnika karaula Ravniste, mlajšega vodnika Čizmek Andre, vojakov Cvetkovski Živka in Adamović Živojina ter drugih jugoslovanskih granicarjev na tem odseku.

Proti tej najnovejši oboroženi provokaciji bolgarskih omejnih čet in predzretnemu napadu na jugoslovansko ozemlje je ministrstvo za zunanje zadeve FLRJ izročilo veleposlanštvu Bolgarije v Beogradu protestno noto, v kateri ugotavlja, da skuša bolgarska vlada s temi najnovejšimi omejnimi provokacijami zakriti svojo vojnohujskaško gonjo proti naši državi in opravičiti svojo sovražno politiko do Jugoslavije z namenom, da bi svoje lastne nemiloljubne namene pripisala FLRJ.

»Ministrstvo za zunanje zadeve FLRJ« — je rečeno v noti bolgarskemu veleposlanštvu v Beogradu — »najodločneje protestira proti tem novim premissljenim kršitvam jugoslovanskega ozemlja in ponovnim predrznim oboroženim napadom na jugoslovansko omejne organe, ki jih organizirano izvajajo bolgarske vojaške oblasti, posebno v zadnjem času na jugoslovansko-bolgarski meji. Ministrstvo za zunanje zadeve FLRJ hkrati ponovno zahteva, da ukrene bolgarska vlada vse potrebno, da bo takoj prenehala izvajati dejavnost bolgarskih vojaških oblasti proti Federativni ljudski republiki Jugoslaviji, ter opozarja bolgarsko vlado, da bo nosila polno odgovornost za vse posledice, ki bi lahko nastale zaradi takega ravnanja bolgarskih vojaških oblasti proti Federativni ljudski republiki Jugoslaviji.«

Daljnovid Ohrid—Struga so začeli graditi

Te dni so začeli v Makedoniji graditi pomemben daljnovid Ohrid—Struga. To bo sestavni del daljnovidnega omrežja nove hidrocentrale v Pesočanih. 13 km dolg daljnovid mora biti končan do 27. junija.

Dokler ne bodo zgradili hidrocentrale v Pesočanih, se bosta elektrarni v Strugi in Ohridu med seboj dopolnjevali.

Aleš Behler o misiji generalnega sekretarja OZN

Od rešitve kitajskega vprašanja v Varnostnem svetu je odvisen preobrat v povojnih mednarodnih odnosih

New York, 20. jun. (Tanjug.) — Na poziv ameriškega združenja za ZN je imel jugoslovanski predstavnik v Varnostnem svetu OZN Aleš Behler predavanje v New Yorku. V svojem predavanju se je zlasti dotaknil nedavne misije Trygve Lieja v Evropi. V tej zvezi je med drugim dejal:

Spomenica Trygve Lieja državam članicam OZN je zelo pomembna listina kot program dela za trajni mir v okviru OZN. Generalni tajnik namerava to listino uradno predložiti Varnostnemu svetu in jo dati na dnevni red prihodnjega zasedanja Generalne skupščine OZN. To je odlična pobuda, toda zavedati se moramo, da lahko ta novi poskus stopiti korak dalje popolnoma propade. Če ne bomo rešili kitajskega vprašanja še letos, poleti v Varnostnem svetu, t. j. pred prihodnjim zasedanjem Generalne skupščine, ki bo septembra. To je najvažnejša stvar. Vlade, ki so zastopane v Varnostnem svetu in še niso pripravljene glasovati za sprejem nove Kitajske, ki se morale že sedaj opredeliti, in sicer ne zaradi, temveč kljub sovjetskemu izstopu, ki žal povzroča, da je vse vprašanje še bolj zamotano. Odločiti bi se moralo v korist nove Kitajske, kajti sprejeti je treba suvereno voljo Kitajcev. Če se ne sprejme nove Kitajske v sedanjem stanju, je to isto kot izključitev Kitajske iz OZN, česar pa ni mogoče opravičiti.

Nekateri pravijo, da bi bilo treba kitajsko vprašanje prav zaradi tega, ker je tako važno, obravnavati na zasedanju Generalne skupščine. To je zelo nevarna tendenca, kajti nič ne bi mogel preprečiti, da bi kitajsko vprašanje zasledilo dve drugi vprašanji, ki sta pred skupščino. S tem bi se zasedanje skupščine spremenilo v eno najhujših od vseh zasedanj, ki so doslej opravila v nevarnost celo obstoj OZN. Samo tisti, ki iz določenih razlogov iščejo zadovoljstvo v še nadaljnjem poslabšanju »hladne vojne«, lahko žele tako zasedanje.

Nasprotno pa morajo tisti, ki žele, da bi napore Trygve Lieja rodili plodove, storiti vse, kar je v njihovi moči, da bi ustvarili okolnosti, ob katerih bi se prihodnje zasedanje skupščine razvijalo v ozračju, ki bi mu omogočilo, da bi se v resnici posvetilo mirovnemu programu generalnega sekretarja. To je mogoče doseči samo, če bo izšel Varnostni svet kot organ OZN, ki mora zagotoviti mir, poprej iz svoje lastne zagate s tem, da bo rešil kitajsko vprašanje in dokazal svojo sposobnost odigrati svojo vlogo v programu generalnega sekretarja. Zato poudarja generalni sekretar OZN, da bi se moral Varnostni svet letos sestati na »periodično zasedanje«, pri čemer bi države članice zastopali zunanji ministri ali drugi člani vlade.

Na takem zasedanju bi po zamisli Trygve Lieja najprej obravnavali vsa glavna nerešena vprašanja, ki so na dnevnem redu Sveta, t. j. vprašanje sprejema novih članic v OZN, atomske energije, zmanjšanja oboroževanja itd. Po našem mnenju bi moralo biti tako zasedanje pred zasedanjem Generalne skupščine OZN v septembru. Ali imamo še vedno dovolj časa? Imamo, toda se veda ne veliko. Zato bi morali brez odlašanja posvetiti vso pozornost v prihodnjih tednih rešitvi kitajskega vprašanja, nato pa bi se pripravili na »periodično zasedanje«, ki bi v tem primeru lahko bilo avgusta. V resnici je dana možnost, da dosežemo prav letos preobrat v sramotnem razvoju povojnih mednarodnih odnosov. Pot, ki vodi do tega, je že pripravljena, je konča Behler.

Zasedanje Izvršnega odbora MOF

Jugoslovanski delegat predlagal udeležbo LR Kitajske

New York, 20. junija. (Tanjug.) V navzočnosti 26 delegatov raznih držav se je večer začelo zasedanje izvršnega odbora Mednarodnega otroškega fonda, na katerem bodo pregledali dosedanje delo in naloge te organizacije v letu 1950.

Zastopnikov ZSSR, Belorusije, Ukrajine, Češkoslovaške in Poljske ni na zasedanju.

V začetku seje je jugoslovanski delegat Raško Plešić opozoril na dejstvo, da v fondu ni zastopnika LR Kitajske, in pozval odbor, naj sprejme resolucijo, s katero bo zahteval udeležbo kitajskega naroda pri delu izvršnega odbora. Jugoslovanski predlog so zavrnili z utemeljitvijo, da izvršni odbor ni pristojen za reševanje tega vprašanja.

V poročilu o delu Mednarodnega otroškega fonda, ki ga je podal direktor organizacije Maurice Pate, je rečeno, da je prejemale v drugem četrtletju 1950 podporo te organizacije okrog 7 milijonov otrok. V tem času je bilo poslanih v 42 držav okrog 50.000 ton hrane in drugih potrebščin.

Izvršni odbor je sprejel sklep, da bo vrnil k nerazdeljenim rezervam neizkoriščene kreditne fonda, ki so bili prvotno namenjeni Romuniji in vzhodni coni Nemčije. Direktor organizacije Pate je navedel, da v teh državah ni bilo mogoče izvesti načrta za pomoč, tako da so bili zastopniki te organizacije prisiljeni zapustiti Romunijo.

Zastopnik Brazila Alvario de Almeida je zahteval spremembo razdelilnika za 1950, ki ga je priporočil načrtni odbor Mednarodnega otroškega fonda, češ, da stanje otrok v Evropi danes ni tako slabo. Brazilski delegat je predlagal, da bi zmanjšali razdelilnik za Evropo od 1.782.000 dolarjev na 1.382.000, 400.000 dolarjev, ki bi jih vseli Evropi, pa naj bi dodelili Latinski Ameriki. Poudaril je tudi, da je treba posvetiti posebno skrb vprašanju Kitajske, kjer je delavnost Mednarodnega otroškega fonda zastala. Podpora 1.800.000 dolarjev

za pomoč kitajskim otrokom čaka prav za prav neizkoriščena.

Na tem zasedanju bodo pretresali tudi naslednji načrt za delo Mednarodnega otroškega fonda ter delo organizacije v sodelovanju z drugimi komisijami in posebnimi agencijami OZN.

PROTEST IZVRŠNEGA ODBORA OF ZA TRŽAŠKO OZEMLJE PROTI DISKRIMINACIJSKEMU RAVNANJU S SLOVENCMI

Trst, 20. junija (Tanjug.) Danes je imel izvršni odbor Osvobodilne fronte slovenskega naroda za STO sejo, na kateri je bil sprejet protest zoper diskriminacijske ukrepe angloameriške vojaške uprave in civilnih oblastev nasproti slovenskemu prebivalstvu. V protestu ugotavljajo, da angloameriška vojaška uprava in civilna oblastva še nadalje vodijo politiko raznarodovanja in nepriznavanja enakopravnosti slovenskega jezika s italijanskim. Angloameriška vojaška uprava še ni razveljavila fašističnih zakonov, ki jih je fašizem uporabljal za raznarodovalno politiko. Angloameriška vojaška uprava in njeni organi pozabljajo na temeljne človekove pravice, ki jih zagotavljajo Ustanovna listina OZN in določbe mirovne pogodbe z Italijo.

V protestu poudarjajo, da je ukaz številka 183, ki ga je izdala angloameriška vojaška uprava in ki dopušča uporabo slovenskega jezika samo v popolnoma slovenskih občinah, nesprejemljiv za Slovence v angloameriški coni STO, ker so s tem zakonom postavljeni v neenakopraven položaj. V protestu se zahteva, da vojaška uprava razveljavi vse fašistične diskriminacijske zakone in ukaz št. 183 z dne 2. septembra 1949 in naj da prebivalstvu zakonodajo, ki se bo opirala na načelo enakopravnosti Slovencev in Italijanov. Ta zakonodaja naj omogoči uradno rabo slovenskega jezika poleg italijanskega.

Oportunizem KPF in agenturna borba za mir

(Nadaljevanje in konec.)

francoska buržoazija veliko laže zatira z oboroženo silo. Da je izgubila francoska Partija tudi število glasov pri volitvah, ni potrebno posebej omeniti. Minuli mesec so na pri dopolnilnih volitvah v Saint Germainu dobili štiri mesta, medtem ko so jih imeli prej 5, itd. itd. To so logične posledice oportunizma, nenačelnosti in informbirojevske politike, ki nima ničesar skupnega z interesi francoskega proletariata.

AGENTURNA BORBA ZA MIR

Tako imenovana kampanja miru proti prepovedi uporabe atomske bombe pa je v Franciji vsekakor mnogo zanimivejša, če si ogledamo njen pojav v zvezi z drugimi. Lani pomladi so se vrstile izjave vidnih funkcionarjev KP iz raznih kapitalističnih držav, v katerih je rečeno, da se ljudstvo Francije, Italije itd. nikoli ne bo borilo proti Sovjetski armadi, če bo ta prisiljena v obrambi interesov socializma pregnati napadalca do francoske, italijanske meje itd. Thorez na primer med drugim prav v tej izjavi trdi, da se bo francosko ljudstvo v takem primeru »ponašalo prav tako, kakor so se ponášali proti njej (Sovjetski armadi) narodi držav ljudske demokracije. Te izjave je »premljala« močna propaganda — ideološka gonja, po kateri se doslej ni osvobodila izpod kapitalizma še niti ena država brez pomoči Sovjetske

Udvorljivost začasnega vodstva KP Japonske

Zadnje izjave začasnega centralnega vodstva KP Japonske kažejo na nadaljevanje politike, ki se je pričela letos januarja z znanim napadom na Nosako, generalnega sekretarja CK KP Japonske.

6. januarja letos je namreč informbirojevsko glasilo »Za trajni mir in ljudsko demokracijo« objavilo članek, v katerem očita Sanzu Nosaki hlačenje imperialističnemu okupatorju. To mu očita jo zaradi poročila Centralnemu komiteju KP Japonske, v katerem je izjavil, da je mogoče uspostaviti na Japonskem demokratičen režim, čeprav je Japonska pod ameriško okupacijo. To informbirojevsko kritiko je izkoristil član CK KP Japonske Ko Nakaniši, ki je napadel vse vodstvo KP Japonske, češ, da se naslanja na japonski rasizem in nacionalizem, da bi se lahko uprlo navodilom Informbiroja. Nakaniši je bil zaradi tega izključen iz Centralnega komiteja KP Japonske.

Centralni komitej KP Japonske je 12. januarja objavil komuniké, v katerem pravi, da »odobrava samokritiko« Nosake, hkrati pa, da je težko sprejeti sklep Informbiroja v zvezi s tovarišem Nosako, ki je eden najhujših rodoljubov in ki uživa popolno zaupanje japonskega proletariata. Vsem tem izjavam in zapletu pa se je pridružil še članek, ki ga je nato objavila moskovska »Pravda«, v katerem je močno napadla Nakanišija, ga imenovala provokatorja in sovražnika partije. Ti dogodki so izzvali živahne komentarje, v katerih se v glavnem poudarja, da se je Moskva ustrašila razburjenja, ki je zavladalo po napadu na Nosako in da je zaradi tega popustila.

Pred kratkim je bilo vodstvo Komunistične partije Japonske na zahtevo Maca Arthurja postavljeno izven zakona. Ustanovljen je bil začasen vodilni organ KP Japonske, ki bo vodil delo do novega kongresa. Predsednik tega organa Sijno Ecura pa je dal 9. junija dopisniku lista »Akahata« izjavo, v kateri pravi, ko govori o dejavnosti partije v kampanji za parlamentarne volitve, med drugim naslednje: »O dejavnosti med volitvami lahko rečemo, da je bilo delo partije nezadovoljivo, čeprav je močno razvila propagando nacionalne neodvisnosti in miru ter da je bila slaba zveza s konkretnimi zahtevami množic zaradi nizkih plač, intenzivnosti dela in velikih davkov. Ignoriranje vsakdanje borbe je naša največja napaka... Druga naša napaka je v ignoriranju taktike pri organizaciji množic za dosego narodne neodvisnosti in obrambe miru. Mi smo posvetili vso pozornost stratežnim ciljem, zanemarjali pa smo taktične naloge.« Ecura nato poudarja, da so to napake, ki so se otekle skozi usvojenost partije, ki ni mogla kazati pot razredne dejavnosti in ne samo napake v volivni kampanji. Kot naslednjo važno nologo in napako starega vodstva partije objavlja Ecura borbo proti frakcijam v sami partiji.

Značilno v tej kritiki dela KP Japonske je, da se je pojavila sedaj, ko je staro vodstvo postavljeno izven zakona in ko praktično ne more več delati, kakor tudi to, da v glavnem obju očitke, objavljene 6. januarja v organu Informbiroja, ki so bili sicer naperjeni proti Nosaki (podprli s kritiko Nakanišija), katerih namen pa je zaradi močnega odpora CK KP Japonske tedaj propadel. Po izjavah Sijno Ecura je mogoče sklepati, da je bila prva naloga začasnega vodstva potrditev kritike Informbiroja.

LR KITAJSKA ZAHTEVA IZKLJUČITVE KUOMINTANGOVH PREDSTAVNIKOV IZ ZAVEZNIŠKEGA SVETA ZA JAPONSKO

Peking, 20. junija. Agencija Nova Kitajska poroča: Zunanji minister osrednje vlade LR Kitajske ČU EN LAJ je poslal predsedniku Zavezniškega sveta za Japonsko Shebaldu Brzojavko, v kateri zahteva, da se Kuomintangovi predstavniki izključijo iz sveta in njegovih organov. Hkrati je Ču-En Laj obvestil svet, da je bil general Čuo Ši DE imenovan za šefa delegacije LR Kitajske v Zavezniškem svetu za Japonsko.

EKSPLOZIJA NA INDIJSKI LADJI. Na rdečem morju v bližini obale Saudske Arabije je eksplodirala indijska ladja »Enterprise«, ki je imela nosilnost 7000 ton. Od 50 članov posadke se je rešil samo en mornar.

Na kaj Ilya Ehrenburg ne more odgovoriti

»Oesterreichische Zeitung«, organ sovjetske armade v Avstriji, je 19. t. m. objavil odgovor sovjetskega pisatelja Ilye Ehrenburga na odprto pismo, ki mu ga je poslal avstrijski fizik, stalni član avstrijskega komiteja za mir, univ. prof. dr. Hans Thirring. V tem pismu je Hans Thirring kritiziral poziv Ilye Ehrenburga, ki ga je ta poslal pisateljem zahoda in v katerem jim je polozil na srce, naj svoje pero in svoje znanje uporabijo za borbo proti atomski in hidrogenski bombi. Thirringova kritika Ehrenburgovega poziva je med drugim temeljila tudi na konkretnem primeru politike, ki jo Sovjetska zveza vodi proti Jugoslaviji.

V svojem odgovoru Ilya Ehrenburg najprej napada Thirringa, ker je svoje odprto pismo objavil v socialdemokratskem glasilu »Arbeiter Zeitung«. To grajanje je vsekakor več kot navno. Kajti, prav gotovo je, da ne bi nobeno avstrijsko kominformistično ali temu sorodno glasilo objavilo odprtega pisma Hansa Thirringa, prav zato, ker v tem pismu izraža nezadovoljstvo ne samo nad vojnim hujskaštvom v zahodnih državah, marveč tudi nad vojnim hujskaštvom odgovornih politikov Sovjetske zveze.

Ilya Ehrenburg dalje pravi, da veruje, da obstajata dva Thirringa — eden, ki je član komiteja za mir, in drugi, ki je proti gibanju za mir. (Po znani informbirojevski teoriji, da je samo tisti pristaja miru, ki se bori izključno proti zapadnim vojnim hujskašem, medtem ko je tisti, ki kritizira tudi gotove postopke sovjetske vlade, avtomatično prešel med največje sovražnike miru.) V glavnem pa Ilya Ehrenburg zagovarja, zakaj se pristaja miru borijo predvsem za prepoved atomske bombe in v skripcu zaradi Thirringove trditve, da v borbi za mir ni dovolj zahtevali samo prepoved atomskega

orožja, še dodaja, da je to šela prva, nikakor pa ne zadnja zahteva »parlizano» miru.

Zanimivo je, da Ilya Ehrenburg v vsem svojem pismu niti z besedico ne odgovarja Thirringu na one citate iz sovjetskih člankov, ki pozivajo na oboroženo vstajo v Jugoslaviji, in ki jih je Thirring navedel v svojem odprtem pismu Ehrenburgu kot dokaz, kakšne so »miroljubne« besede sovjetske politike, kakšna pa njena dejanja in njeni pozivi.

V tem pismu je Thirring med drugim citiral odlavke iz članka P. Grigorijevega, objavljenega v »Oesterreichische Zeitung« 28. aprila t. l. »... Ni nobenega dvoma, da ni več daleč čas, ko bo jugoslovansko ljudstvo obratunalo z bando izdajalcev, provokatorjev in ameriških agentov. To pravično borbo jugoslovansko ljudstvo podpira vse napredno flovektvo.« »Grobno izraženo — pravi Thirring v svojem pismu Ehrenburgu — pomeni ta odlavke nekako naslednje: Umorite Tita; za likvidacijo njegovih pristavev lahko računate na pomoč oboroženih sil informbirojevskih držav.«

Na ta citat Ilya Ehrenburg odgovarja z molkom. Ta primer sovjetske politike pozivanja na vstajo v Jugoslaviji je prežrl tudi član CK KPA Ernest Fischer, ki je tudi že odgovoril na odprto pismo Thirringu Ilyi Ehrenburgu (podobno kakor tokrat Ilya Ehrenburg sam). Pred tem vprašanjem, ki kaže dvoličnost današnje informbirojevske politike za mir, trdovratno miše vsi ti, ki se predstavljajo kot edini resnični poborniki za mir. To pa kaže z ene strani njihovo upogibanje hrblice pred ukazi Informbiroja ter njihov ponos, moralo pisateljev in kulturnih delavcev, s tem v zvezi pa tudi njihovo resnično stremljenje po miru ter nezno borbe proti vojnemu hujskaštvu.

Poraz kominformistične politike v Zapadni Nemčiji

V nedeljo so bile v pokrajini Severna Rena - Vestfalija (Nordrhein Westfalen) parlamentarne volitve. Te volitve v deželne zbornice (Landtag) bodo izvedli v teku leta še v preostalih desetih zapadnonemških deželah.

Na volitvah v pokrajini Severna Rena - Vestfalija je volilo okrog 72% volivnih upravičencev. Največ glasov je dobila krščanska demokratska unija (CDU) in sicer 36,8%, socialdemokratska stranka Nemčije (SPD) je dobila 32,3% glasov. Nacionalistična svobodna demokratska stranka je dobila 12% glasov, medtem ko nobena od ostalih strank ni dobila niti 10% glasov. Komunistična partija Nemčije je dobila 5,5% glasov, znatno manj kot leta 1949, ko je dosegla 7,6% glasov.

Ce primerjamo letošnje rezultate z lanskeoletnimi, lahko ugotovimo neznamen porast glasov krščanskih demokratov in socialdemokratov; prvi so povečali število mandatov na 93 (lansko leto so imeli 92), socialdemokrati pa na 69 (64); svobodna demokratska stranka je število svojih mandatov podvojila od 12 na 24.

Komunistična partija Nemčije, ki je imela leta 1947 še 28 poslancev v deželnem parlamentu, jih bo imela sedaj le še 12. Medtem ko je leta 1947 glasovalo zanje 14% volivcev, lansko leto 7,6%, je glasovalo letos le še 5,5% volivcev. Max Reimann, voditelj zapadnonemških komunistov, je izgubil mandat v svojem volivnem okrožju Dortmund, vendar bo najbrž obdržal mandat, ker bo lahko prišel v parlament na osnovi kvote, ki jo predvideva volivni zakon.

Volitve so pokazale precejšen odklon k centru in desnici, odklon, ki je prišel od izraza že na lanskeoletnih parlamentarnih volitvah, sedaj pa se je še bolj utrdil. Levčarske stranke (KPD in SPD) so izgubile v primeri z lanskim letom okrog 400.000 glasov. V glavnem mestu Severnega Porenja Düsseldorfu pričakujejo, da se bo tudi v Düsseldorfu utrdila koalicijska, ki bo po svojem sestavu zelo elična koalicijski v Bonnu. V tej zvezi pa se postavlja vprašanje, ali se lahko obdrži vlada v Perurju brez sodelovanja delavskega razreda?

Znatno zmanjšanje števila komunističnih poslancev je brez dvoma dokaz neza-

upanja delovnih množic v sedanje vodstvo KP Nemčije. Upoštevati moramo, da je Severnorenska pokrajina glavni industrijski bazen vse Nemčije, da je tu izredno veliko močnih industrijskih središč z visokim procentom proletariata. Zato je poraz Komunistične partije na nedeljskih volitvah tembolj značilen, zlasti če, če upoštevamo, da prihajajo prav v tej pokrajini protislovaški med delom in kapitalom zlasti v pogojih okupacije do izraza. Volitve so pokazale, da se nemški delavci vedno bolj zavedajo, da vodstvo KP Nemčije ne vodi nemške politike in da se torej spreminja v slepo orodje Informbiroja.

V Nemčiji je danes vedno večje število pošteno mislečih komunistov, ki so jasno spoznali, kam vodi politika KP Nemčije. Skupina bivših komunističnih voditeljev Zapadne Nemčije, ki je bila izključena zaradi »titoističnega odklona«, je objavila v ponedeljek manifest v zvezi s porazom KP Nemčije. V tem manifestu poudarjajo, da so te volitve jasno pokazale, da nemško delavstvo odklanja sedanje vodstvo KP, ki se je popolnoma podredilo interesom sovjetske zunanje politike. Manifest sta med drugim podpisala tudi bivši glavni urednik centralnega partijskega glasila Joseph Schappe in bivši član sekretariata bavarske federacije KP Georg Fischer. Bivši voditelj KP pozivajo vse komuniste, naj se pripravijo za komunistično konferenco v Zapadni Nemčiji in izvolijo svoje delegate. Joseph Schappe prejema vsak dan številna pisma, v katerih ga pošteni komunisti obveščajo, da so pripravljene sodelovati v takšni partiji, ki bi temeljila na nemških narodnih načelih.

Poraz komunistov v Belgiji 4. junija, sedaj pa v Zapadni Nemčiji, je še en dokaz več, da široke množice odklanjajo kominformistično linijo v komunističnih partijah in da je absolutno pokoravanje sovjetski liniji vse prej pa kot v interesu komunističnih partij. Volitve v Severnem Porenju so pokazale, da se po firmo in parolo obrambe sovjetske zunanje politike ne morejo mobilizirati ljudske množice za program komunistične partije.

mada v Francijo), medtem pa naj bi se francoski proletariati boril za mir. »Mir visi na nitki.« To je eno izmed osnovnih gesel francoske informbirojevske agenture. Pod tem naslovom je napisal Ogist Lecoeur, sekretar politbiroja KPF, v »L'Humanité« članek, v katerem piše: »Dvanajsti kongres je usmeril komuniste k širokemu množičnemu delu in jih poziva, naj bodo najboljši borci za mir, najboljši organizatorji kampanje za zbiranje podpisov za onemogočitev uporabe atomske bombe.« 4. maja je bil sestanek CK KPF, ki je sprejel resolucijo z 8 točkami. Vseh 8 točk govori predvsem o kampanji za prepoved atomske bombe. Ves partijski tisk posveča temu vprašanju ogromno pozornost Resolucija XII. kongresa ugotavlja, da se kampanja za zbiranje podpisov razvija preveč počasi, in nato pravi: »CK poziva vse komuniste, da brez odlašanja vložijo vse svoje sposobnosti v ustvaritev osnovnih nalog, da bi se KPF in francosko ljudstvo pokazala na višini svoje ogromne odgovornosti v splošni borbi za mir in upravičila zaupanje prištejev miru na vsem svetu.« Pri vsem tem pa XII. kongres ni odgovoril na eno samo vprašanje, ki je pereče v notranji politiki KPF. Borba za prepoved atomske bombe pa ima v Franciji tudi take oblike (ker drugače KPF ni bilo mogoče pritegniti dovolj širokih ljudskih množic), kakor je poziv KPF vernikom. »L'Humanité« piše: »Ne želimo se vmešavati v zavest vernikov, toda vseno mislimo, da ljudje vseh verskih ločin lahko pridružio svoje molitve naši volji po miru, da bi na ta način primorali

licemerne vojne hujskače k umiku.« Izjava, v kateri pravi Thorez, da je v Parizu in provincah »še mnogo članov, ki so neverjetno pasivni do splošne borbe proti vojni nevarnosti«, pa očitno potrjuje, da francoskega ljudstva ni mogoče pritegniti v tako obliko enostranske mirovne kampanje, pa čeprav je ta spremljana z zavestnim ustvarjanjem vojne psihoze. Francosko delovno ljudstvo preveč tarejo notranji problemi Francije, kakor so nesorazmerje med plačili delavcev in ogromnim porastom cen življenjskih potrebščin, vprašanje brezposelnosti itd.

Ze iz navedenega je dokaz razvidno da francosko partijsko vodstvo nima svojih lastnih revolucionarnih interesov, marveč da so njegovi interesi prav zaradi oportunizma istovestni s hegemonističnimi načrti SZ in CK VKP(b). V zvezi s tem vprašanjem je napisala francoska književnica Thomas, ki je izstopila iz KPF, pismo, v katerem razlaga vzroke svojega izstopa in napačnost politike KPF. Ona pravi: »Zaradi tega, ker Vaša na migu osnovana propaganda ne odgovarja težnjam francoskega ljudstva; zato, ker ste postali pod masko nacionalne neodvisnosti stvarno vazali neke tuje sile, mi pa danes vidimo, kako tuja sila ravna s svojimi »sateliti« zaradi tega, ker ste si izbrali najlažjo pot: ne mislite na lastno revolucijo, marveč greste slepo za gesli in tehniko drugega. Nemožnost, da bi videli komunizem v formi, ki ustreza posemeznim deželni, to je najugodnejša intelektualistična pozicija, ki upravičuje vse lenosti...«

